

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. február hó 8. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2015. évi szeptember hó 15. napján kihirdetett 11.B.9/2015/25. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 14.400 (Tizennégyezer-négyszáz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) bekezdés) állapította meg, és ezért 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Döntött a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére büntetésének súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést. Jogorvoslatának írásbeli indokolásában utalt arra, nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott vérszerinti gyermeke életét oltotta ki, rajta két olyan szúrás is ejtve, amelyek a halálos eredmény előidézésére önmagukban, külön-külön is alkalmasak voltak, ezért a törvényszék által alkalmazott büntetés indokolatlanul enyhe.

A vádlott és védője a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül jogorvoslattal nem éltek.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést - helyes indokai alapján - fenntartotta. Átiratában a sértetti sérülések tekintetében a mellkasfal jobb oldalán és a háton a X. hátcsigolya tájékán elhelyezkedő sérülések esetében - az iratok tartalma alapján - az erőbehatások rögzítésével a tényállás kismértékű kiegészítését indítványozta, valamint a bűnösségi körülmények körében a közeli hozzátartozó sérelmére elkövetés, és az elkövetéshez használt eszköz különösen veszélyes voltának további súlyosító körülményként történő értékelését.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezés folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésén teljes terjedelmében a meghozatalát megelőző eljárással együtt felülbíráta.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A védő helyes indokai alapján a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta, kiemelte, hogy a vádlott javára számos méltányolható enyhítő körülmény értékelhető, amelyek a büntetés súlyosítását nem teszik indokolttá.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a személyi körülmények körében egészítendő ki a vádlott egészségi állapotára vonatkozó megállapításokkal tekintettel arra, hogy a törvényszék az enyhítő körülmények sorában megromlott egészségi állapotát - egyébként helyesen - értékelte. A vádlott szív- és érrendszeri megbetegedésben, magas vérnyomásban és májbetegségben szenved. Az ítélet 4. oldalán az 1. és 3. pont alatt feltüntetett sértetti sérülések nagy erőbehatással történtek (igazságügyi boncjegyzőkönyv, nyomozati iratok 243. oldal 6. és 7. bekezdése). Az így kiegészített tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, a másodfokú eljárásban az ítélet tábla irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat körültekintően értékelte, és a tényállást javarészt a vádlott ténybeli, és bűnösséget is elismerő vallomására alapította. Három lényeges pontot illetően kérdőjeleződött meg a vádlott szavahihetősége az első fokú eljárás során. E körben a törvényszék meggyőző indokát adta, hogy milyen bizonyítékokat és miért fogadott el a tényállás alapjául. Meggyőző indokát adta annak is, hogy a további bizonyítékok, így a tanúvallomások, igazságügyi orvosszakértői, igazságügyi pszichológus szakértői vélemények, és egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok a vádlott bűnösségét miként támasztották alá. Fentiek alapján törvényesen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére. A 4/2013. Büntető Jogegységi határozat iránymutatása mentén részletesen foglalkozott a jogos védelem kérdéskörével is. Helytállóan állapította meg, hogy a vádlott a sértett által kezdeményezett támadások során valóban jogos védelmi helyzetben volt, azonban amikor a vádlott párnája alól a kést elővette jogos védelmi helyzete már nem állott fenn.

Helyes a cselekmény jogi minősítése, és az egyenes szándékra vont következtetés is.

Az első fokú eljárásban a védő a vádlott cselekményét erős felindulásból elkövetett emberölés büntettként indítványozta értékelni. E körben az elsőfokú bíróság meggyőző indokát adta - jogesetekre is hivatkozva -, hogy miért nem látta megállapíthatónak a vádlott cselekményének enyhébb megítélését az emberölés privilegizált esetének megállapítását.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta, azonban további súlyosító körülmény, hogy közeli hozzátartozójának sérelmére követte el a bűncselekményt.

Az ítélet tábla az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta alaposnak az alábbiak miatt: A vádlott és felesége 6 éve viselték el a sértett italozó életmódját, és ittás állapotban agresszív magatartását, amely sokszor tettelegességben nyilvánult meg a szülők felé, és akik nem kis mértékű anyagi áldozatot hozva 2 millió forint összegű jelzálogkölcsön vettek fel, hogy a sértett

játékgépezéséből felhalmozott adósságát kifizessék, gyakorlatilag az ő eltartásukban élt, állandó munkahellyel nem rendelkezett, alkalmi munkavégzésből szerzett jövedelméből a családi kiadásokhoz nem járult hozzá. Az elkövetés napján a sértett támadt édesapjára, a vádlottra, aki kezdetben verbálisan kérte, hogy hagyjon fel a hűtő tartalmának kidobálásával, és az ő bántalmazásával. A vádlottnak a sértett által okozott sérülései legalább 10 rb. erőbehatásra keletkeztek, és a fejsérüléseit legalább 5 rb. kis-közepes erejű öklütés okozta. Az ítéletábra álláspontja szerint a fentiek olyan nyomatékos enyhítő körülmények, amelyek az elkövetéskor 64 éves büntetlen előéletű vádlott javára nagy nyomatékkal értékelendők, és a büntetés lényeges súlyosítását nem igénylik.

Fentiekben kifejtettek alapján az ítéletábra a törvényszék ítéletét annak járulékos rendelkezéseit is törvényesnek találva a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta. A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése szerint, míg a bűnügyi költség vonatkozásában a Be. 381. § (1) bekezdése szerint történt rendelkezés.

Debrecen, 2016. február 8.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: Az Egri Törvényszék 11.B.9/2015/25. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával 2016. február 8. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2016. február 8.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó